

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

אור הזוהר 244 ★ אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

דְרָשָׁה שְׁנֵאמְרָה ע"י פ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א בביהמ"ד "בית ברסלב" - בעיה"ק "בית שמש" ת"ו ביום ב' אלול תש"ע לפ"ק שסוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, תלויה בכח למווד "הזוהר הקדוש"

ברוכים הבאים בשם ה'!

ברשות הרבנים חסובים שליט"א ראשי הקהלה וכל הקהל הקדוש הנה.

בקשו ממני שאני דברי ברכה וחזוק ומוסר, חשבותי לעצמי האם אני ראוי לומר דברי מוסר לאנשים צדיקים כאלו שמקושרים לרבנו הקדוש רבינו נחמן מברסלב שיושבים בבית שמש ולומדים זוה"ק ולקוטי מוהר"ן?

אבל אם מבקשים ממני כל כך הנה קשה לי לסרב.

על פן החלטתי שאומר לעצמי דברי מוסר בקול, ושאר אנשים גם פן ישמעו.

אנחנו עומדים קצת בחודש אלול רמזו הקדמונים "אריה שאג מי לא יירא" - אריה ראשי תיבות אלול ראש השנה יום הכיפורים הושענא רבא, אפילו דגים שבים רועדים, בבוא חודש אלול מאימת המשפט המתקרב. אריה שאג מי לא יירא (עמוס ג ח). אריה הוא חודש אב שמזלו אריה, וזה שרמזו רז"ל (ברכות ס"א) אחורי אר"י ולא אחרי אשה", (מה שמוכיח שכל הגאולה טמונה בחורבן, כמו שאריה שהוא מזל חודש אב הוא ראשי תיבות של ימי התשובה) והיינו שצריך להתחיל בתשובה במזל אב שהוא אריה", לא אחורי אשה דהיינו אלול שמזלו בתולה, וזה שאמר שלמה (בקהלת יב א) וזכור את בוראך וכו', (קהלת יב ב) "עד אשר לא תחשך השמש", דהיינו קודם ט"ו באב שתשש כחה של חמה כאמרם ז"ל (תענית כ"ז ע"א), והבן.

אני לידודי וידודי לי ראשי תיבות אלול וסופי תיבות 40, רמז 40 יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים שהם בבחינת מקוה המטהר נשמות ישראל קדושים. חסידים ואנשי מעשה לומדים וגומרים כל תיקוני זוהר הקדוש בחודש אלול עד יום הכיפורים, שהזוהר הקדוש מטהר כמו מקוה כמו שאמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע.

[ידוע, שבהשמע קול ברכת חודש אלול, רטט קולו של הגה"צ ר"י בלאזר זצ"ל, ואמר: הרינו מקבל עלי את אלול ... ונתעלה].

הגאון הקדוש בעל דברי חיים מצאנז זצ"ל, אמר כשברכו היום את החודש אצל "החוזה מלובלין" גם הקירות בכ"ו.

מורינו הבעש"ט זצ"ל העיד על הגאון הקדוש רבי יצחק הלוי איש-הורוויץ זצ"ל, שמראש חודש אלול ועד אחר היריד בקראסנא (אחר הימים הנוראים) שורה עליו רוח הקודש, ובארבעים יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים, הוא מרטיב את ה"ראשית חכמה" מרוב דמעות, כן הקפיד שלא לדבר בימים אלה, אלא בלשון הקודש.

פי' לא תשכח מפ'י זרעו, אותיות יוחאי, על ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי, לא תשכח התורה

בתחילת הספר ליקוטי מוהר"ן התחיל רבינו זי"ע:

לכו חזו מפעלות השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה:

רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו. פמוכא בדברי רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלה): 'פ'שנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח, שנאמר "פי לא תשכח מפ'י זרעו". וכמבאר בזהר (נשא סכד): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזוהר יפקון בה מן גלותא'.

ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. פי על פן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "פי לא תשכח מפ'י זרעו". פי באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז נסתר סוד הנה, שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתכח התורה מישראל. פי סופי תבות של זה הפסוק "פי לא תשכח מפ'י זרעו" הם אותיות יוחאי, וזה שמרמז ומגלה הפסוק פי לא תשכח מפ'י זרעו, מפ'י זרעו דיקא, הינו מפ'י זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז נסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. פי על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות פנזפר לעיל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, פי בזהר דא יפקון מן גלותא פנזפר לעיל.

ודע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר. פי דע פי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד): עיר וקד'יש מ'ן ש'מיא ג'חת, ראשי תבות שמעון וכו'. [ועכשיו יש נחל נובע מקור חכמה].

היוצא לנו מזה: שרבינו הקדוש גילה לנו התגלות הנפלא הזה של

הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: **ראה שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית, רומז לנו דבר יפה. רא"ה ראשי תבות, ראה אלול הגיע, לפיכך "שופטים" ושופטים תתן לך בכל שערך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "כי תצא" מן העולם, אז יהיה "כי תבוא" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "נצבים", אחרי כן "וילך" אך לא? אם "האזינו" שמע לתורה, אז "וזאת הברכה", ואם לא אז "בראשית" מתחיל לגול חדש לתקן הכל.**

בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר, לרכוש לעצמו מצות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע, איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

שאלו פעם את המגיד מדובנא, עליו השלום, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?

ענה להם כדרכו במשל: אדם עשיר אחד בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לוועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מעמדו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליית ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!!

כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מקים מצות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דכר שמייה?? אולם בהגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה וכו'. ודבר ראשון שעלינו לדעת הוא, שיצר הרע אורב לנו בכל יום ובכל רגע, וכבר ספרו על חיילים שחזרו מהמלחמה ששים ושמים על הנצחון, ופגשו בחסיד אחד שאמר להם: "חזרתם מן המלחמה הקטנה, ועתה נכונה לכם מלחמה גדולה - היא מלחמת היצר" (כתונת פסים).

נודע בפערים גדל מעלת אמירת תקונו זהר אשר היא מזכר הנפש ובפרט בימי החדש אלול, ומוכא בהקדמת פסא מלך שאמירת התקונים גרידא אפלו בלי הבנה הוא תקונו הנפש גדול, וכעין זה מוכא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטו רבים ותרה הדעת בעולם, וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

ובספר פסא מלך בהקדמה, כתוב, וז"ל: ללמד בחבור זה גלב שלם ובחשק רב פי הוא משה הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומדו בהחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו וכל שפן אם יזכה עד שרוח השם ידבר בו להבין פונת הרשב"י באמרי קדוש ומועט מספר זה מחזיק את המרבה, ובו יזכה להיות מבני עליה, וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י זכאה דרא דהאי רזא אתגליא ביה. ובסגלתו, "יקראתם דרור" ותחזינה עינינו בן דוד משיחנו.

הזוהר והרשב"י בתחלת ספרו הקדוש, וידוע שהצדיקים הקדושים מרמזים בתחלת ספרם יסוד חיבורם ועל מה מיוסד כל הספר – וכל עבודתו הקדושה של רבינו"ל היה שנצא מן הגלות ושלא תשכח התורה מישראל, כפי שאנחנו רואים באמת בכל הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן שמחזק ומעורר אנשים לעבודת השם ושלא יתייאשו אף פעם ושנתחזק בשמחה וכו' וכו' – וזה הכל תלוי בלימוד הזוהר הקדוש.

מהנגון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב פשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה

כתוב בספר שיחות הר"ן (אות, קכ"ז): פעם אחת הנה רבינו ז"ל מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנהגין לומר תקונים באלול, שהנגון של התקונים, ונמ מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מפל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

"אנו אומרים בתפילת ראש השנה "שפרו מעשיכם וברית לא תופר" – הוא המוטו של ימים אלו. ידוע הסיפור על רס"ג [רבי סעדיה גאון] שהשתוממו לראות אותו מתנפל לפני ה', ומתוודה בבכי על חטאיו, והתפלאו האם הוא חושב שכה כבדים חטאיו לפני ה', והשיב להם שלמד דרכו זאת, מאיש מכניס אורחים, שהכניס אותו לביתו, בלא שידע מי הוא, ונהג בו כבוד כדרך שנוהגים בסתם אורח, כשהתחננו לו מי הוא אותו אורח, התנפל לפניו בתחנונים שימחל לו, על שלא נהג בו כבוד כראוי, וכאשר רס"ג [רבי סעדיה גאון] ניסה להניח דעתו, שהרי סוף כל סוף נהג בו לפי דעתו וידיעתו אודות אורחו, לא הואיל בכך מאומה.

אף אני כך הסביר הרס"ג [רבי סעדיה גאון] ככל שמעמיק בגדלות ה', מדי יום ביומו, כך התנהגותי הקודמת לפניו, לצנינים היא בעיני. ואמר הרבי ר' בונם ז"ע, שאפילו מעשה טוב - צריך לשפר.

"אלול, בעולם הישיבות היה פחד גדול – כשמברכים חודש אלול, אפילו דגים שבים רועדים". אבל ישנו גם אלול אחר, אלול של "המלך בשדה" או בלשון האדמו"ר הזקן בליקוטי תורה פרשת ראה:

משל למלך א, שקודם בואו לעיר, יוצאין אנשי העיר לקראתו, ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות, ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו (ליקוטי תורה, פרשת ראה ל"ב, ב).

וזהו הענין של התבודדות שרבינו ז"ל אומר בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה א'), שבהתבודדות בשדה יכולים להתקרב להקב"ה, ועיקר ההתבודדות הוא לידע מה הוא עושה בעולם, בשביל מה בא לעולם, מה יהיה איתו, מה יכול לתקן, ואיך יכול לתקן מה שחיסר, ומה התכלית שלו בעולם הזה, ונסביר את זה בע"ה.

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון

למלך ומשוחח איתו בספונטניות וזה הזמן לפרוק ולדרוש הכל, אותו דבר חדש אלול נאמר שהמלך בשדה שהשכינה שורה למטה כל חודש אלול "אני לדודי ודודי ליי" ר"ת אלול קול דודי דופק ואומר לנשמה. קומו אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח". חדש אלול זה הזמן הכי נכון שאלוקים קשוב ובוחן ביתר שאת וביתר עוז כל אחד ואחד לכן עלינו להשאיר רושם טוב כדי שניכתב לחיים טובים ולשלום בראש השנה. [השנה]

א. [בעל התניא היה אומר "בחודש אלול שהמלך בשדה" משל למה הדבר דומה אם אזרח רוצה לכתוב מכתב למלך שמעונין להפגש איתו או שיעזור לו ע"י שיחת טלפון. הסיכוי להיפגש עם המלך קלוש, אולי יש איזה אחוז מתוך מאה אלף שהמכתב בכלל יגיע למלך ולא יעבור סינון ע"י עבדיו. ופתאום באותו עיר יצאו בכרזות שמחר המלך יורד לעם לטקס חגיגי ללחוץ ידיים לאזרחים דבר שפעם בשנה קורה. ואותו אזרח פשוט שכבר שנים מחכה לתשובה לגבי מכתבו מוצא את עצמו לוחץ יד